

[Aksel Jensen.]

værende Opposition hørt stærk Kritik over, at Venstre ikke har villet yde Støtte til Erhvervslivet. Her er i Virkeligheden et Punkt, hvor man kunde yde en effektiv Støtte til Erhvervslivet, idet man kunde lette Beskatningen af fast Ejendom, som er en Bruttobeskatning, en Særbeskatning paa Produktionen, som der ikke er nogen som helst Berettigelse for.

Hvis man vil undersøge Udsigterne for Landbruget i dette Øjeblik — jeg nævnte før, hvorledes Resultaterne har været i de sidste 3 Regnskabsaar —, kan vi ganske vist notere en Stigning i Priserne paa forskellige af Landbrugets Produkter. Smørpriserne ligger 61 pCt. over Priserne i 1909—14 og Flæskepriserne 46 pCt. derover, men ser vi paa Rentabiliteten af Smørproduktionen, maa vi ikke glemme, at Fodermidlerne, f. Eks. Oleikager, er steget omtrent lige saa stærkt. Og een Ting til tynger endnu stærkere, det er det store Prisfald paa Slagtekvæget, som i 1909—14 havde en Gennemsnitspris af 55 Ø., medens den i Øjeblikket er 40 Ø., altsaa et Prisfald siden 1909—14 paa 27 pCt. Og hvis man tager Rentabiliteten af Flæskeproduktionen, er det ogsaa til at aflæse i Landøkonomisk Driftsbureaus Regnskaber, som netop viser en lille Forskydning i 1927—28 til Gunst for de større Landbrug og til Skade for det mindre, netop fordi Flæskeproduktionen og den dyriske Produktion i det hele taget har været svigtende i det sidste Aar. Vi har ganske vist en Stigning i Flæskeprisen siden 1909—14 paa 46 pCt., men en Stigning i Majsprisen paa 58 pCt. I 1909—14 var Forholdstallet 8,6 mellem Flæskeprisen og Majsprisen; nu er det kun 8; det er altsaa et daarligere Forholdstal for Produktionen nu end i 1909—14. Hesteproduktionen skal jeg lade ude af Betragtning; vi ved, at Priserne ligger betydeligt lavere end i Aarene før Krigen. Opdræt af Heste er nu faktisk urentabelt, og det har efterhaanden givet et mindsket Opdræt. Hestepriisen er nu 650 Kr. mod 730 Kr. før Krigen.

Vi tager et andet Omraade, som navnlig interesserer de bedste Jorder, Sukkerproduktionen. Vi havde i 1909—14 en Gennemsnitspris paa 38 Ø., nu er den kun 36 Ø. Naar vi saa samtidig kender den mægtige Stigning i Udgifterne ved Sukkerproduktionen til Inventar, Lønninger, andre Udgifter o. s. v., saa vil man forstaa, at Udsigterne for det danske Landbrug ikke er saa lyse, som maaske adskillige, der kender mindre til disse

Forhold, er tilbøjelige til at tro. Det danske Landbrug glæder sig i allerhøjeste Grad over den gode Høst, vi har haft; den vil sikkert for mange blive en Redningsplanke, saaledes at de kan klare Skærene; men en god Høst er ikke tilstrækkelig til at betinge Rentabiliteten, som er afhængig af mange andre Udgifts- og Indtægtsfaktorer. Udsigterne for Landbruget viser, at Landbruget trænger til Lettelser i Skattebyrden. Og har man forhøjet denne i gode Tider, saa bør den bringes ned, naar Tiderne er daarlige; det ene maa være en logisk Følge af det andet. Og naar de direkte Amtsskatter nu svares af fast Ejendom uden Hensyn til, om der er nogen Indtægt af den faste Ejendom, naar baade Gaardmænd og Husmænd maa svare deres store Skat til Amtsrepartitionsfonden, selv om de har Tab af deres Bedrift, medens andre, Ikke-Landbrugere, som ikke ejer fast Ejendom, slipper fri, saa tror jeg, man maa erkende det uretfærdige i den nuværende Beskatningsmaade. Jeg tror ikke, mange vil kunne forsvare en saadan Beskatningsmaade, at de Folk, som sidder ude omkring i Amtskommunerne, f. Eks. Læger, Dyr læger, Tandlæger, Købmænd o. lign., hvoraf adskillige sidder med en Indtægt af 10 000—20 000 Kr., ikke skal betale en Øre til Amtsrepartitionsfonden, medens Gaardmænd og Husmænd med fast Ejendom og med smaa eller ingen Indtægter skal betale store Bidrag. Jeg tror ikke, der er ret mange, som vil kunne forsvare en saadan Beskatning. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Jens Jensen er saa fanatisk Grundskyldstilhænger, at han vil kunne føre et saadan Forsvar. Jeg ved jo nok, at man fra radikal Side har stillet Forslag om en Omlægning af de kommunale Skatter, saaledes at Grundskyldpromillen nok maa forhøjes, men ikke ned sættes. Det ærede Medlem Hr. Jens Jensen nikker. Det er ægte radikal Skattepolitik: bare højere Skat paa Jorden, det er det, man vil; det skal nemlig gøre Jorden billigere, mener det ærede Medlem, og give lettere Adgang for Ungdommen til at faa Jord og derved bedre Arbejdsvilkår.

Ja, hvad er det nu egentlig for en Tale, som det ærede Medlem fører, og som man i det hele fra radikal Side fører? Jeg tror, man maa kunne blive enig om, at det, der har Betydning, er, hvor store Udgifter der er paa Jorden; det kan ikke nytte, at Jordprisen er lille, naar Jordbeskatningen er høj; thi jo mere man billiggør Jorden gennem Beskatning, jo større bliver de aarlige Udgifter paa Jorden;